

РЕШЕНИЕ

№ 15854

гр. София, 01.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 13.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **9899** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 186, ал. 4 във вр. ал. 3 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на „ШЕЛ България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], депозирана чрез пълномощник на представляващия дружеството В. И. И. – адв. С. Й., САК против Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 148-ФК от 21.06.2023 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ – В. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ във вр. чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, на дружеството е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „запечатване на търговски обект“ – бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица] е забранен достъпът до търговския обект за срок от 14 дни, за извършено нарушение на чл. 118 от ЗДДС – неподаване на данни от Електронните системи с фискална памет (ЕСФП).

В жалбата са изложени аргументи за незаконосъобразност и необоснованост на оспорената заповед. От съда се иска да я отмени, поради наличие на основанията по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. Застъпено е становище за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – липса на мотиви както относно елементите от състава на административното нарушение, така и относно наличието на основания за налагане на принудителната административна мярка, а и досежно срока на прилагането ѝ. Твърди се, че същата се явява непропорционална и несъразмерна на констатираните пропуски в работата на изградените и въведени в експлоатация две

електронни системи с фискална памет с функционираща дистанционна връзка с НАП, които включват и нивомерни измервателни системи. Сочи се бланкетност на мотивите, с които е обоснована продължителността на срока, за който следва да се приложи принудителната мярка, без да са отчетени конкретните данни за обема и вида на търговската дейност на дружеството, а и най - вече обстоятелствата, при които е констатирано нарушението от органите по приходите. Жалбоподателят се позовава и на тълкуването, дадено с Решение на СЕС от 4 май 2023 г. по дело С-97/21 по преюдициално запитване на Административен съд – Благоевград, с което е прието, че съгласно чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно Общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз, недопустимо е за едно и също изпълнение на данъчно задължение да се провеждат отделни и самостоятелни производства, с които на данъчно задължено лице може да бъде наложено едновременно административна имуществена санкция и принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“, доколкото правната уредба не обезпечава координация между различните съдебни производства, така че да гарантира, че при кумулиране на мерките, тежестта на всички наложени санкции ще съответства на тежестта на административното нарушение, което следва да бъде санкционирано. Претендират се направените по делото разноски.

В съдебното заседание процесуалните представители на „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД – адв. С. Й. и адв. М. В. поддържат направеното искане в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Застъпват становище за несъответствие между наложената ПАМ по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС и признатата, в мотивите на издаденото Предупреждение № 714398 – F707733 от 25.07.2023 г. от административно наказващия орган, незначителна степен на обществена опасност, по смисъла на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН, на конкретно установеното нарушение. В този смисъл, се позовават и на приетото заключение на Съдебно счетоводната експертиза. Подробни съображения относно твърдените нарушения на материално правни норми и на процесуалните правила се излагат и в представените по делото писмени бележки. Претендират се направените разноски, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК и приложените доказателства.

Процесуалният представител на ответника оспорва жалбата и счита, че следва да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното производство, въпреки своевременно уведомяване.

Административен съд – София – град, в настоящия съдебен състав след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените доказателства, в контекста на становището на страните, съобразно правомощията си по чл. 168 във вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало по повод резултатите от извършена на 18.05.2023 г. в 09:25 ч. проверка в търговски обект, по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от дружеството – жалбоподател „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД.

При проверката е установено, че в обекта са въведени в експлоатация две електронни системи с фискална памет (ЕСФП) модел „NEXUS 9“ с централно регистриращо устройство VulPrint T2QR и нивомерна измервателна система тип TLS 450 Plus, с

изградена функционираща дистанционна връзка с НАП № 4414502 от 26.05.2020 г. Констатирано е, че системата, която подава данни в НАП е тип-31 с № на ФУ BN 011588, ФП № 51012495 и потвърждение за изградена дистанционна връзка с НАП № 4414457 от 26.05.2020 г., а втората е с № на ФУ: BN 011614 с ФП № 51012521 и потвърждение за изградена дистанционна връзка с НАП № 4414502 от 26.05.2020 г..

На територията на обекта са установени 6 бр. използвани резервоари за съхранение на горива, свързани в състава на ЕСФП, а именно :

Резервоар № 1 – хоризонтален, цилиндричен за бензин SFS 95 с вместимост съгласно калибровъчна таблица 26 683 литра, свидетелство за калибриране № 313-2023 от 02.05.2023 г.

Резервоар № 2 - хоризонтален, цилиндричен за бензин VF 95 с вместимост съгласно калибровъчна таблица 25 475 литра, свидетелство за калибриране № 314-2023 от 02.05.2023 г.

Резервоар № 3 – хоризонтален, цилиндричен за бензин VPR 100 с вместимост съгласно калибровъчна таблица 11 003 литра, свидетелство за калибриране № 315-2023 от 02.05.2023 г.

Резервоар № 4 - хоризонтален, цилиндричен за SFS дизел с вместимост съгласно калибровъчна таблица 51 795 литра, свидетелство за калибриране № 316-2023 от 28.04.2023 г.

Резервоар № 5 - хоризонтален, цилиндричен за VP дизел с вместимост съгласно калибровъчна таблица 51 798 литра, свидетелство за калибриране № 317-2023 от 28.04.2023 г.

Резервоар № 6 за автогаз – цилиндричен хоризонтален, с вместимост съгласно калибровъчна таблица от 23.06.2020 г. 10 197 литра.

Въз основа на данните в изведената справка, отразяваща регистрирани регулярни съобщения за наличните количества горива, измерени от нивомерните измервателни системи в състава на ЕСФП, проверяващите са установили, че в периода от 20,31 ч. на 13.05.2023 г. до 08,31 ч. на 15.05.2023 г. (включително) от нивомерната измервателна система не са подавани автоматично, на всеки 6 часа, данни за наличните количества горива.

Констатациите са отразени в Протокол за извършена проверка в обект, бланков № 0066209, сер. АА от 18.05.2023 г. (л. 16 – л. 17), към който са приложени:

2 бр. Описи на касовата наличност в търговския обект, отразяващи установената фактическа наличност в касите на двете фискални устройства (ФУ) с ИН: В № 011588 и ИН: В № 011614 (л. 17-гръб и л. 18),

4 бр. Декларации от лица, работещи по трудово/гражданско правоотношение (л. 18-гръб - л. 20),

работен график за м. май 2023 г. (л. 20-гръб),

2 бр. свидетелства за регистрация на ФУ от 23.08.2022 г. с отразена дата на регистрация в приходната администрация 26.05.2020 г. с потвърждения № 4414457 и № 4414502 (л. 21 и л. 21-гръб),

2 бр. копия на Блок схеми, съдържащи основните точки за потребление на ЕСФП за обект 3004/ ШЕЛ Р. (л. 22),

2 бр. дневни отчети (л. 23),

2 бр. отчети горива (л. 24),

4 бр. дневни финансови отчети (л. 25 – л. 26).

Към административната преписка е приложен и Протокол сер. АА, № 0066244 за

последваща проверка, извършена на 23.05.2023 г. (л. 27 – л. 28), към които са приложени

2 бр. Становища от 26.05.2023 г. на управителя на „Ти Ес Джи Сървисиз България“ ЕООД, изготвени по повод отправено запитване от органите по приходите относно липсващи/неподадени 6 часови отчети на горива за периода от 20:31 часа на 13.05.2023 г. до 08:31 часа на 15.05.2023 г. (л. 29),

2 бр. Протоколи за извършен ремонт от „Ти Ес Джи Сървисиз България“ ЕООД по повод на получени съобщения на 15.05.2023 г. – 09:16 часа и на 16.05.2023 г. в 09:20 часа (л. 30),

Ревизионен акт № 2 (л. 31).

Издаден е Акт за установяване на административно нарушение № F707733 от 29.05.2023 г. (л. 33 – л. 34), връчен на 29.05.2023 г. на упълномощено лице от изпълнителния директор лице (л. 34-гръб – л. 35). В същия е отразено, че като задължено лице по чл. 3, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията на софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, издадена от Министъра на финансите, „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД не е спазило изискването да предава на всеки шест часа чрез установената дистанционна връзка с НАП актуални данни, които позволяват определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обекта. Уточнено е, че изпълнението на задължението по чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. се осъществява посредством одобрен тип средства за измерване – нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП, които подлежат на метрологичен контрол. Посочена е и нормативната уредба, на която следва да отговарят функционалните изисквания на дистанционната връзка с НАП, а така също и вида, обема и времето на предаване на съответната информация - Раздел ШБ, т. 1. Дистанционна връзка, б. „е“ на Приложение № 1 към Преходните и заключителни разпоредби на Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. на МФ (ДВ, бр. 49/2010 г. с последни изм. и доп. ДВ, бр. 68 от 2020 г., в сила от 31.07.2020 г.).

В мотивите на издаденото от административно наказващия орган, Предупреждение № 714398 - F707733 от 25.07.2023 г. (л. 86 – л. 87) наличието на основания за приложение на разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН – маловажен случай на административно нарушение - е обосновано с формата на вина – прието е, че административното нарушение „не е извършено умишлено“, не са установени данни за други административни нарушения на проверяваното дружество, не са отчетени и конкретно настъпили вреди за фиска, преценено е, че целите по чл. 12 от ЗАНН могат да бъдат постигнати и единствено с предупреждение на данъчно задълженото лице, че при повторно извършване на нарушение ще бъде санкционирано с административно наказание.

Оспорената Заповед за налагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС - № 148 - ФК (л. 11 – л. 14) е издадена на 21.06.2023 г. от началник на отдел „Оперативни дейности“ – В. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП и е връчена на упълномощено от управителя на „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД лице, на 17.07.2023 г. (л. 14).

Жалбата срещу оспорената Заповед е депозирана на 25.07.2023 г. и е заведена с вх. № 26-Ш-17 в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. Към нея са

приложени – списък на 76-те обекта на дружеството на територията на РБългария (л. 56 – л. 57), публикуваните финансови отчети на дружеството за 2021 г. и Одиторски доклад (л. 58 – л. 62), Удостоверение за липса на публични задължения изх. № 290202300168038 от 18.07.2023 г. (л. 63), месечни фискални отчети за м. юни 2023 г. от въведените в експлоатация фискални устройства в обекта (л. 64 – л. 80), приобщени като писмени доказателства по делото.

В съдебното производство по искане на процесуалните представители на дружеството жалбоподател, съдът назначи Съдебно счетоводна експертиза, с оглед установяване на обективни данни за вида и обема на осъществяваната търговска дейност в конкретния обект, стопанисван от санкционираното дружество. В приложеното към делото, прието от съда заключение (л. 95 – л. 100) е отразено, че:

1. оборота на търговския обект – бензиностанция [населено място], [улица]

за м. май 2023 г. е в размер на 655 977,61 лева с включен ДДС,

за м. юни 2023 г. – 669 613,45 лева с включен ДДС.

2. среднодневния оборот на търговски обект

за м. май 2023 г. е в размер на 21 160,57 лева с ДДС

за м. юни 2023 г. е в размер на 22 320,45 лева с ДДС

3. приходите на „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ АД

към 31.12.2022 г. – 759 595 хил. лева

към 31.05.2023 г. – 366 642 хил. лева

4. активите на „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ АД

към 31.12.2022 г. – 255 653 хил. лева

към 31.05.2023 г. – 258 437 хил. лева

5. нетните активи на „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ АД

към 31.12.2022 г. – 151 831 хил. лева

към 31.05.2023 г. – 162 640 хил. лева.

Като писмени доказателства по делото са приобщени всички предоставени на експерта счетоводни и други относими документи (л. 101 – л. 209).

Така установените релевантни за правния спор факти не се оспорват от страните и позволяват на съда да направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в предвидения 14-дневен преклузивен срок, съгласно чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. чл. 186, ал. 4 от ЗДДС, от надлежна страна, с правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество - е ОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – началник на отдел „Оперативни дейности“ – В. в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с делегирани правомощия със Заповед № ЗЦУ-1148 от 25.08.2020 г. издадена от изпълнителния директор на НАП (л. 36).

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма и съдържа конкретните фактически и правни основания, на които се е позовал административният орган.

Посочено е, че разпоредбата на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. издадена от министъра на финансите задължава, лицата по ал. 2 на чл. 3 - извършващи продажба на течни горива чрез средства за измерване на разход, да предават на НАП по установена дистанционна връзка данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия. Уточнено е, че за тази цел като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за

свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП, която подлежи на метрологичен контрол. В Приложение № 1 на ПЗР на Наредба Н-18/2006 г. Раздел ШБ, т. 1. Дистанционна връзка, б. „е“ са конкретизирани данните, които фискалните устройства за продажба на течни горива подават на НАП по дистанционна връзка, включително и одобрената ЕСФП тип 31:

- данни за регистрация на средствата за измерване – нивомерната измервателна система, резервоарите, конфигурация на пистолетите на колонките, разходомерите, измервателните системи;
- данни за промяна на регистрационни данни на средствата за измерване на ЕСФП;
- данни за нивомерната система за доставка на горива, коригирани с продадените количества по време на доставката, и за наличните количества горива (подавани автоматично от нивомерните системи или ръчно въведени, когато данните не могат да бъдат прочетени от нивомерната система);
- данни за доставени количества горива по документ, въведени през ЕСФП;
- данни за продадени количества горива - от сумарните броячи на колонките/разходомерите/измервателните системи (автоматично от електронните броячи или ръчно от механичните броячи)
- автоматично данни за: прекъсване или възстановяване на връзката/комуникацията между ЦРУ и средството за измерване на разход/пистолета; прекъсване на връзката/комуникацията между сонда на резервоар и конзола на НИС, блокиране/възстановяване на работата на ЕСФП
- данни от нивомерната измервателна система за наличните количества горива, автоматично подавани на всеки шест часа.

Въз основа на приложените към делото писмени доказателства, настоящият съдебен състав е на становище, че законосъобразно административният орган е приел, че констатираното автоматично неподаване на данни от нивомерната измервателна система за наличните количества горива на всеки шест часа, макар и за кратък, предшестващ деня на проверката, период, представлява нарушение на задължението по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС във вр. чл. 3, ал. 3 от Наредба Н-18/2006 г. и предпоставя прилагане на предвидената в чл. 186, ал. 1, т. 1 б. „г“ от ЗДДС принудителна административна мярка независимо от административните санкции, които са нормативно установени по отношение на констатираното с издадения АУАН № F707733 от 29.05.2023 г. административно нарушение. Нормата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС е императивна и задължава компетентния административен орган да наложи предвидената ПАМ. В условията на оперативна самостоятелност обаче, административният орган решава въпроса за срока, за който следва да бъде приложена принудителната мярка, съобразявайки се единствено с ограничението на максимално определения от законодателя - до 30 дни.

Съдебният контрол за законосъобразност включва проверка за съответствие на издадения административен акт с целта на закона и спазването на пределите на оперативната самостоятелност като част от задължителната преценка по приложението на материалния закон. Доколкото принудителната административна мярка е форма на държавна принуда, с която се ограничават определени права и законни интереси, съответствието на преследваната от закона легитимна цел с вида и продължителността на прилагане на ПАМ е задължително и следва да се извърши единствено въз основа на конкретно установените данни от приложените доказателства.

Предвидената в чл. 186, ал. 1, т. 1 б. „г“ от ЗДДС принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ има превантивен характер. В мотивите на оспорения административен акт е отразено, че в конкретния казус с прилагането ѝ се цели „да гарантира, че всички лица ще спазват законовите норми и ще осигурят бюджетни приходи, както и надлежното и законово деклариране на движението на стоки и на всички реализирани обороти“, а и „...промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект“. Посочени са очакваният пряк резултат от ПАМ „правилно отчитане на дейността“, а и „индиректен – недопускане на вреда за фиска“. За да обоснове продължителността на срока, за който следва да се приложи ПАМ, административният орган се е позовал единствено на данните от извършените проверки в търговския обект, отразени в съставените Протоколи от 18.05.2023 г. и от 29.05.2023 г., и в изпълнение на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в мотивите на оспорената заповед е посочил :

- негативните последици за фиска от неотчетени приходи и отклонение от данъчно облагане (няма конкретни данни какви са вредите за фиска от конкретно установеното административно нарушение, а и в Протоколите от проверките не се твърди да са установени отклонения при документирането на извършените продажби в търговския обект),
- начина и вида на организиране на отчетността в търговския обект (няма конкретни данни, а и в Протоколите от проверките не се твърди, дори напротив, посочено е, че изградените и въведени в търговския обект две ЕСФП са от одобрен тип и между тях и НАП е изградена съответната дистанционна връзка),
- съществено засягане на обществено значимите интереси на потребителите (не е ясно по какъв начин с конкретно установеното нарушение – автоматично неподаване на данни от нивомерната система за наличностите на горива в резервоарите на търговския обект, за период от малко повече от 24 часа – от 20:31 ч. на 13.05.2023 г. до 14:53 ч. на 15.05.2023 г., при липса на констатации за неотчетени продажби или доставки, са били засегнати интереси на потребители, а още по-малко как е определено, че се касае за „съществено засягане“, с оглед на приложената квалификация по чл. 28, ал. 1 от ЗАНН от административно – наказващия орган в издаденото Предупреждение, вместо наказателно постановление, с което на дружеството, стопанисващо търговския обект не е наложена предвидената ЗДДС имуществена санкция),
- извършвана по занятие търговска дейност, предпоставяща знание за конкретните изисквания на нормативната уредба и прилагането им при създаване на организация за осъществяване на търговската дейност;
- създадената организация в търговския обект няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти (не се сочи кое в създадената организация на автоматичното подаване на данни чрез дистанционната връзка с НАП, осъществявана посредством въведените в експлоатация ЕСФП и нивомерна система, одобрени по предвидения в ЗДДС и Наредба № Н-18/2006 г., вкл. и Приложение № 1 към ПЗР на Наредба № Н-18/2006 г. не води до изпълнение на установените правни регламенти – липсват изложени аргументи и относно представените от дружеството, осъществяващо техническа поддръжка на ЕСФП, Становища за причините за възникналия технически проблем в софтуера прекъснал процеса на периодично автоматично предаване на данни от нивомерната система),
- необходимост от достатъчно време, за да се създаде нормална организация за отчитане на дейността (при липсващи конкретни данни кое в организацията при отчитане на дейността подлежи на преуреждане или реорганизиране, обективно невъзможно е да се прецени необходимото време за реализиране на подобни дейности).

За съответен на целите по чл. 22 от ЗАНН – „*предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях*“ и съразмерен на степента на обществена опасност на констатираното административно нарушение на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н – 18/2006 г., в оспорената заповед, е приет срок от 14 дни, в рамките на който да се прилага ПАМ по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС - „запечатване на търговски обект“ – бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица] забраната за достъп до търговския обект.

Според настоящия съдебен състав, изложените мотиви с основание се сочат от процесуалните представители на жалбоподателя като твърде общи и бланкетни, и неотговарящи на изискванията на чл. 186, ал. 3 от ЗДДС. Лишени са от конкретика и относно други съществени факти, наред с посочените вече, които са от значение за определяне на срока на прилагане на ПАМ, с оглед съответствието ѝ с принципа на пропорционалност :

- обема на търговската дейност на този обект за сравним с наложената принудителна мярка период,
- обичайната клиентела на търговския обект,
- местоположението на търговския обект,
- значението му за регионалната търговска дейност,
- потенциалните възможности за реализиране на значителни обороти,
- броя на заетите служители в търговския обект.

Липсата на конкретни данни и в подкрепа на отразената констатация, че „*След извършена справка в информационната система на НАП е установено, че търговецът има множество нарушения на ЗДДС*“ (стр. 4 от заповедта - л. 12-гръб), прави невъзможен не само съдебния контрол относно тези твърдения, но и съществено ограничава правото на защита на санкционираното лице, доколкото не е ясно какви данни са ползвани от административния орган, какви конкретно нарушения е имал предвид, кога във времето са установени, как са установени, налагани ли са и кога, а и какви по вид и размер санкции за тези нарушения. Не без значение е и явното противоречие на тази констатация с аргументите, изложени при прилагане на разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН в издаденото от административно – наказващия орган Предупреждение, вместо наказателно постановление – „*Нарушението е извършено за първи път. Няма данни за други нарушения от същия вид.*“ (стр. 3 от Предупреждението – л. 87).

Липсата на конкретни факти, с които е мотивирано определянето на срока, за който следва да бъде приложена ПАМ за конкретно установеното административно нарушение представлява нарушение на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и е основание за отмяна на оспорения административен акт, съгласно чл. 146, т. 4 от АПК. Непредставянето на доказателства в подкрепа на изложените твърдения в мотивите на оспорената заповед съществено нарушава процесуалните гаранции за обективност и пропорционалност, и ограничава правото на ефективна защита на санкционираното дружество, поради което е самостоятелно основание за отмяна на административния акт и съгласно чл. 146, т. 3 от АПК. Отсъствието на конкретика лишава съда и от възможност да извърши проверка за съответствие на административния акт с целта на закона като критерий за неговата законосъобразност. От събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства се установява, че се касае за констатирано за първи път нарушение в търговския обект, стопанисван

от дружеството жалбоподател. В този аспект, не може да се твърди наличие на трайно установена незаконосъобразна практика, въведените в експлоатация в обекта две ЕСФП и нивомерната система да не са подавали автоматично на всеки 6 часа, изискуемата информация за количествата на горивата в резервоарите, съгласно Приложение № 1 от ПЗР на Наредба Н-18/2006 г. Раздел ШБ, т. 1., б. „е“. Затова и аргументите, с които е обоснована продължителността на срока на прилагане на ПАМ – начина и вида на организиране на отчетността в търговския обект, създаване на нормална организация за отчитане на дейността, включително и предположението, че създадената организация в този търговски обект няма за цел да води до изпълнение на правните регламенти - не могат да обосноват извод за съответствие на продължителността на прилагане на ПАМ с целите по чл. 22 от ЗАНН, а и с принципа за съразмерност, визиран в чл. 6, ал. 2 от АПК, в контекста на тълкуването, дадено с Решение на СЕС по дело С-97/ 21.

По изложените съображения, обжалваната заповед за налагане на ПАМ като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора, основателно е своевременно отправеното искане от процесуалните представители на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представените по делото доказателства. Разноските за възнаграждение на вещото лице в размер на 1 200 лева (л. 93 и л. 216) и платената държавна такса в размер на 50 лева (л. 51) следва да бъдат възстановени изцяло на дружеството – жалбоподател. По отношение на претендираното адвокатско възнаграждение, за което са представени доказателства за плащане – фактура № [ЕГН] от 31.07.2023 г. с данъчна основа 3 191,06 лева и ДДС 628,01 лева и преводно нареждане от 09.10.2023 г. издадено от „Пощенска банка“ за сумата от 9 215,01 лева (л. 211 и л. 212), с оглед своевременно направеното възражение от процесуалния представител на ответника при представяне на тези доказателства, съдът е на становище, че адвокатско възнаграждение с общ размер от 13 034,08 лева, отчитайки фактическата и правна сложност на конкретния казус, броя на проведените съдебни заседания и процесуалната активност на пълномощниците на дружеството се явява прекомерно. Съобразявайки и изложените мотиви в Решение на СЕС по дело С-438/22 г., че водеща за задължителната преценка, дължима от съда при определяне размера на адвокатското възнаграждение за конкретно извършената услуга, следва да е единствено обективната оценка на положения труд от процесуалния представител, съдът счита, че на дружеството жалбоподател следва да бъде присъдена сума от 1 500 лева с включен ДДС, съгласно § 2а от ДР на Наредба № 1/2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения, към която препращат разпоредбите на чл. 78, ал. 5 от ГПК във вр. чл. 36 от Закона за адвокатурата. Така определеното адвокатско възнаграждение за един адвокат – 1 250 лева без ДДС, и общ размер 1 500 лева с включен ДДС, е малко над минималния предвиден размер в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. (1 000 лева) доколкото конкретния казус е без определен материален интерес. В този размер, възстановяването на направените разходи от дружеството жалбоподател за процесуално представителство, защита и съдействие от един адвокат в настоящото съдебно производство, напълно би съответствало на конкретно извършените действия, а и на фактическата и правна сложност на делото.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 148 - ФК от 21.06.2023 г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ – В. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, упълномощен със заповед № ЗЦУ – 1148 от 25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, за извършено нарушение на чл. 118 от ЗДДС, е наложена принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван от „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и е забранен достъпът до търговския обект за срок от 14 дни.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Н. И. Б. сумата от 2 750 (две хиляди седемстотин и петдесет) лева разноски по делото, от които 1 250 (хиляда двеста и петдесет) лева – за възнаграждение на експерта, изготвил ССчЕ и държавна такса, и 1 500 (хиляда и петстотин) лева – възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие от един адвокат.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: